

[Gert Petersen]

verden. Men det må være industriens egen sag, den må selv strenge sig an for at komme ind dér. Det kan ikke være vores opgave at forpligte de udviklingslande, som får støtte fra Danmark, til absolut at lægge de penge her i landet, hvis det viser sig, at de opgaver, de skal have løst ved hjælp af disse midler, kan de bedre få løst på en anden måde uden om vores land.

Af disse grunde kan vi ikke medvirke til nogen af disse to forslag, men må afvise dem begge.

Ib Nørlund (DKP):

De to forslagsstillende partier optræder i denne debat som budbringere fra Industrirådet, men der kan være lidt forskel på de ordmæssige guirlander, der er blevet anbragt omkring forslaget. Nogle af dem er mere z-prægede end andre, men selve forslagene egentlige indhold er jo et og det samme.

Det blev med megen ret fremhævet fra ministerens side, at u-landshjælp faktisk må være anlagt efter at være hjælp til u-lande, og der blev også henvist til lovens tekst i den forbindelse. Vi støtter, at u-landshjælp gives efter de principper og med de begrundelser. Derfor er det også u-landenes behov, der må være bestemmende i den forbindelse. I en kapitalistisk markedsøkonomi må en afbinding derfor tilstræbes, sådan at det, u-landene får en reel mulighed for, er at bestemme deres selvstændige behov.

Hvis man, som det hedder i fremskridtspartiets forslag, lægger al sådan virksomhed ind under »det private erhvervslivs overlegne evne«, vil man opnå at forvrænge u-landshjælpen ganske forskrækkeligt. Men det er åbenbart også det, der er forslagsstillernes formål. Selvfølgelig er man også under de nuværende forhold under indflydelse af kapitalistiske kredse og deres form for økonomi og politik, men som vi jævnlig har fremhævet det i disse mere principielle debatter, så længe det ligger sådan, at u-landene selv mener at have fordel af en sådan form for hjælp, så længe de mener, at det virkelig kan blive et bidrag til udviklingen af deres produktive kræfter i bredeste forstand, må man finde veje til at opfylde disse behov. Derfor støtter vi principperne i u-landslovgivningen, som de her har været citeret, selv om vi naturligvis er opmærksomme på, at der er pro-

fitmagere rundt omkring i krogene, som man mest muligt skal sætte ind imod og sætte ud af spillet.

Nu er forslagene, som de er stillet her og også visse steder i den offentlige debat, blevet forbundet med beskæftigelsesproblemer. Naturligvis kan ingen være imod, at der inden for en sådan hjælp også gives muligheder for beskæftigelse her i landet, men jeg vil meget stærkt advare imod at blande de to ting sammen, for her er faktisk tale om to helt forskellige områder, hvor en sammenblanding vil have ganske ulykkelige følger.

Der kan, og det viser sig jo også i praksis, ved en række lejligheder findes overensstemmelse mellem u-landenes interesser og danske beskæftigelsesmæssige interesser, og det har givet anledning til forskellige leverancer. Men det kan jo på den anden side ikke være meningen, at u-landshjælpen og u-landsbudgetterne bare skal tjene som dække over en erhvervsstøtte; så er vi inde i noget helt andet. Det kunne selvfølgelig være meget udmærket, hvis denne erhvervsstøtte faktisk kom til at betyde en udvidelse af u-landshjælpen, hvis det kom oveni, og hvis det ikke blev taget fra u-landshjælpsbudgetterne.

Det tror jeg man skal være nok så opmærksom på i de overvejelser, som jeg forstår at regeringen vil gå ind i, også på baggrund af Industrirådets henvendelse. Hvis der bliver tale om fiduser af den art, så må vi på det bestemtteste afvise det. Vi vil med en vis opmærksomhed følge de kommende bevægelser, for nu har regeringen jo også inviteret et tredje Industrirådsparti indenfor, og det er da muligt, at det kan komme til at få indflydelse på de beslutninger, som måtte blive truffet i fremtiden. Det vil vi altså følge med opmærksomhed og agtpågivenhed.

Bolvig (RV):

Jeg vil gerne takke minister Lise Østergaard for et godt og vægtigt indlæg. I modsætning, må jeg sige, til nogle er jeg personligt tilfreds med, at det er minister Lise Østergaard, som har det højeste ansvar for den danske u-landspolitik.

Jeg var glad for, at ministeren bekræftede det andet afsnit i bemærkningerne til det fremsatte fremskridtsforslag: at hverken ministeren eller regeringen har planer om at